

ÎNCHEIERE

15 martie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră , în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Danu Liliana împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale a sect. Râșcani, mun. Chişinău, Departamentului Poliției de Frontieră privind recunoașterea refuzului ca fiind ilegal, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 19 octombrie 2016,

constată:

La 14.09.2015, Danu Liliana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră privind recunoașterea ca fiind ilegal a refuzului și obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului.

În motivarea cererii, reclamanta a indicat că la data de 05.09.2011 s-a căsătorit cu Usturoi Radj, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie cu seria și numărul CS-V 0911413, eliberat OSC sect. Rîșcani, mun. Chişinău. La 14.04.2013 s-a născut copilul Usturoi Răzvan.

Menționează reclamanta că până la nașterea copilului din 16.04.2010 este angajată în cadrul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne și în prezent deține funcția de specialist al Secției economie și finanțe a Centrului de aprovizionare tehnico - materială și întreținerea imobilelor.

Prin ordinul Departamentului Poliției de Frontieră nr. 936/ps d.r 23.09.2013, reclamantei i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului de pe 26.09.2013 până la 14.04.2016. După nașterea copilului, în ianuarie 2014, în scopul obținerii indemnizației lunare pentru creșterea copilului au fost depuse actele la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Râșcani, mun. Chişinău, ca urmare i-a fost stabilită o indemnizație pentru creșterea copilului în mărime de 400 lei lunar, sumă de care beneficiază o persoana neasigurată.

Nefiind de acord cu mărimea stabilită a indemnizației pentru creșterea copilului la data de 14.08.2015 la Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul

Râșcani, mun. Chișinău a fost depusă cererea prealabilă prin care a solicitat calcularea și achitarea în beneficiul său a indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului Usturoi Răzvan pe parcursul a 3 ani de la data nașterii acestuia, în mărime de 30% din venitul lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice până la nașterea copilului.

Concretizează reclamanta că prin scrisoarea nr. 7225 din 19.08.2015 a fost informată despre refuzul admiterii cererii prelabile.

De asemenea, reclamanta Danu Liliana menționează că în ianuarie 2014 la momentul depunerii actelor la Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Râșcani, mun. Chișinău i s-a comunicat că fost recunoscută ca persoana neasigurată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 martie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Danu Liliana a fost admisă parțial. S-a recunoscut ilegal refuzul Departamentului Poliției de Frontieră din 18.08.2015, nr. 35/10-D-256/15, prin care s-a refuzat Lilianei Danu de a calcula și achita indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani. S-a obligat Departamentul Poliției de Frontieră de a calcula și a achita în folosul reclamantei Danu Liliana a indemnizației pentru creșterea copilului Usturoi Răzvan, a.n. 14.04.2013, a câte 30% lunar, din venitul mediu lunar realizat de către Danu Liliana în ultimele 12 luni calendaristice anterioare lunii în care s-a produs evenimentul asigurat, începând cu data de 14.08.2014 până la atingerea de către copil a vârstei de trei ani. În rest acțiunea s-a respins ca fiind nefondată.

La 25.03.2016, Departamentul Poliției de Frontieră a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 16 martie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Danu Liliana să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 s-a respins cererea de apel declarată de Departamentul Poliției de Frontieră și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 martie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Departamentul Poliției de Frontieră a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 și a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 martie 2016, emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Danu Liliana împotriva Departamentului Poliției de Frontieră să fie respinsă integral, cu admiterea cerințelor intimății înaintate către Casa Națională de Asigurări Sociale și Casa Teritorială de Asigurări Sociale.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 19 octombrie 2016 a fost expediată recurentului la 18 noiembrie 2016, însă deoarece la materialele cauzei nu există dovada recepționării acestei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 26.01.2017 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea